II

(Neleģislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2020/526

(2020. gada 15. aprīlis),

ar ko pēc Vispārējās tiesas sprieduma lietā T-300/16 atkārtoti nosaka galīgo kompensācijas maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importam attiecībā uz *Jindal Saw Limited*

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulu (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ([1]), un jo īpaši tās 15. pantu un 24. panta 1. punktu,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

(1) Komisija 2016. gada 17. martā pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2016/387 ([2]), ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importam ("apstrīdētā regula").

1.1. Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedums

(2) *Jindal Saw Limited* ("*Jindal*") un tā saistītais importētājs *Jindal Saw Italia SpA* (kopā – "prasītāji") vērsās pret apstrīdēto antisubsidēšanas regulu Vispārējā tiesā. Vispārējā tiesa 2019. gada 10. aprīlī pasludināja spriedumu lietā T-300/16 ([3]) attiecībā uz apstrīdēto regulu ("spriedums").

(3) Vispārējā tiesa konstatēja, ka, aprēķinot *Jindal* ieguvuma summu, kas izriet no dzelzsrūdas nodrošināšanas par neatbilstoši zemu atlīdzību, tika pārkāpts sākotnējās izmeklēšanas laikā spēkā esošās antisubsidēšanas pamatregulas ([4]) ("antisubsidēšanas pamatregula") 6. panta d) punkts. Konkrētāk, Vispārējā tiesa nosprieda, ka *Jindal*

([1]) OV L 176, 30.6.2016., 55. lpp.

([2]) Komisijas 2016. gada 17. marta Īstenošanas regula (ES) 2016/387, ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importam (OV L 73, 18.3.2016., 1. lpp.).

([3]) Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2019. gada 10. aprīļa spriedums *Jindal Saw Ltd and Jindal Saw Italia SpA*/Eiropas Komisija, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235

([4]) Padomes 2009. gada 11. jūnija Regula (EK) Nr. 597/2009 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV L 188, 18.7.2009., 93. lpp.), kas aizstāta ar Regulu (ES) 2016/1037.

faktiskās transporta izmaksas no raktuves uz ražotni Indijā bija augstākas nekā tās, ko Komisija ņēma vērā, aprēķinot vidējo dzelzsrūdas iepirkuma cenu Indijā. Vispārējā tiesa uzskatīja – šāda transportēšanas izmaksu atšķirība nozīmē, ka cena, par kādu *Jindal* iegūst dzelzsrūdu Indijas tirgū, faktiski bija augstāka nekā vidējā iepirkuma cena, ko Komisija izmantoja, lai noteiktu atlīdzības līmeni, un tam bija neizbēgama ietekme uz šim ražotājam eksportētājam noteikto ieguvumu ([5]). Tādējādi Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisija ir pārkāpusi antisubsidēšanas pamatregulas 3. panta 2. punktu un 6. panta d) punktu, (lai aprēķinātu standarta vidējās transportēšanas izmaksas, kļūdaini pēc nejaušības principa izvēloties atsevišķus posteņus no *Jindal* piegādes izmaksām), kā arī antisubsidēšanas pamatregulas 15. panta 1. punkta trešo daļu (nosakot kompensācijas maksājumu tādā līmenī, kas ir augstāks par kompensējamajām subsīdijām).

(4) Vispārējā tiesa arī konstatēja, ka Komisija attiecībā uz prasītājiem ir pieļāvusi kļūdu cenu starpības aprēķinos. Šajā gadījumā, no vienas puses, Komisija attiecībā uz Savienības ražošanas nozari ņēma vērā vai nu ražošanas struktūru cenas *EXW* līmenī ([6]), ja notika pārdošana tieši neatkarīgiem pircējiem, vai arī pārdošanas struktūru cenas *EXW* līmenī. No otras puses, attiecībā uz *Jindal* veikto pārdošanu Savienības tirgū Komisija, lai iegūtu salīdzināmu cenu ES pēc izkraušanas, par sākuma cenu izmantoja eksporta cenu, kas aprēķināta dempinga starpības noteikšanas kontekstā (tādējādi atskaitot PVA izmaksas un *Jindal* saistīto pārdošanas struktūru peļņu ES). Vispārējā tiesa uzskatīja, ka tāda produktu tirdzniecība, ko veic nevis tieši ražotājs, bet kas tiek veikta ar pārdošanas struktūru starpniecību, nozīmē, ka jāpastāv pašu šo struktūru izmaksām un peļņas normai, tādējādi cenas, kuras tās piemēro neatkarīgajiem pircējiem, parasti ir augstākas nekā cenas, ko piemēro ražotāji, tieši pārdodot šādiem pircējiem, un tās tādējādi nevar pielīdzināt ražotāju piemērotajām cenām ([7]). Līdz ar to Vispārējā tiesa uzskatīja, ka cenu salīdzinājumam, kurš veikts, aprēķinot cenu starpību, piemērojot pielīdzināšanu starp pārdošanas struktūru piemērotām cenām neatkarīgiem pircējiem un cenām, ko piemēro ražotāji, tieši pārdodot šādiem pircējiem, vienīgi attiecībā uz Savienības ražošanas nozares līdzīgu ražojumu, Komisija šim ražojumam ņēma vērā paaugstinātu cenu, kura tādējādi nav labvēlīga *Jindal Saw*, kas lielāko daļu savas tirdzniecības veica Savienībā ar pārdošanas struktūru starpniecību ([8]). Vispārējā tiesa uzskatīja, ka šis bija kļūdains attiecīgā ražojuma cenu starpības aprēķins, jo tas netika veikts, salīdzinot cenas vienā un tajā pašā tirdzniecības līmenī. Tādējādi Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisija bija kļūdījusies tādā ziņā, ka tā atskaitīja *Jindal* saistīto pārdošanas struktūru Savienībā pārdošanas izdevumus un peļņu, ko radīja pārdošana Savienībā pirmajam nesaistītajam pircējam, turpretī Savienības ražošanas nozares saistīto pārdošanas struktūru pārdošanas izdevumus un peļņu tā nebija atskaitījusi no Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenām pirmajam nesaistītajam klientam. Tāpēc Vispārējā tiesa uzskatīja, ka abas minētās cenas netika salīdzinātas līdzsvaroti vienādā tirdzniecības līmenī.

(5) Līdz ar to Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisija ir pārkāpusi arī antisubsidēšanas pamatregulas 8. panta 1. punktu. Tā kā cenu starpība, kas aprēķināta apstrīdētajā regulā, bija pamats secinājumam, ka attiecīgā ražojuma imports ir Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma pamatā, Vispārējā tiesa konstatēja, ka, iespējams, ir apšaubāma arī cēloņsakarība starp subsidēto importu un kaitējumu Savienības ražošanas nozarei (nepieciešams nosacījums antisubsidēšanas maksājuma piemērošanai saskaņā ar antisubsidēšanas pamatregulas 8. panta 5. punktu) ([9]).

(6) Turklāt Vispārējā tiesa konstatēja – nevar izslēgt iespēju, ka tad, ja cenu starpība būtu aprēķināta pareizi, Savienības ražošanas nozares kaitējuma starpība būtu konstatēta tādā līmenī, kas būtu zemāks par subsīdijas likmi. Tādā gadījumā saskaņā ar antisubsidēšanas pamatregulas 15. panta 1. punktu kompensācijas maksājuma apmērs būtu jāsamazina līdz līmenim, kas būtu pietiekams, lai novērstu minēto kaitējumu ([10]).

(7) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Vispārējā tiesa atcēla apstrīdēto regulu attiecībā uz *Jindal Saw Limited*.

([5]) Turpat, 225. punkts.
([6]) *EXW* līmenis nozīmē, ka pamatotā gadījumā ir atskaitītas transporta izmaksas.
([7]) Lieta T-300/16, 248. punkts.
([8]) Turpat, 249. punkts.
([9]) Turpat, 253. punkts.
([10]) Turpat, 258. punkts.

1.2. **Vispārējās tiesas sprieduma īstenošana**

(8) Saskaņā ar 266. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību ("LESD") Savienības iestādēm ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai pildītu Vispārējās tiesas spriedumus. Ja tiek atcelts akts, ko Savienības iestādes pieņēmušas saistībā ar administratīvu procedūru, piemēram, kā tas ir šajā gadījumā, antisubsidēšanas izmeklēšanu, Vispārējās tiesas sprieduma izpilde ietver atceltā akta aizstāšanu ar jaunu aktu, kurā ir novērsta Vispārējās tiesas konstatētā nelikumība ([11]).

(9) Saskaņā ar Tiesas judikatūru procedūru atceltā akta aizstāšanai drīkst atsākt tajā posmā, kurā notikusi nelikumība ([12]). Konkrēti tas nozīmē, ka tāda akta atcelšana, ar kuru izbeidz administratīvu procedūru, neietekmē tādas sagatavošanās darbības kā antisubsidēšanas procedūras sākšana. Piemēram, ja tiek atcelta regula, ar ko nosaka galīgos kompensācijas maksājumus, procedūra paliek nepabeigta, jo Savienības tiesību sistēmā vairs nav procedūras pabeigšanas akta ([13]), izņemot gadījumus, kad nelikumība ir notikusi procedūras sākšanas posmā. Administratīvās procedūras atsākšana un kompensācijas maksājumu atkārtota noteikšana importam, kas veikts atceltās regulas piemērošanas laikā, nevar tikt uzskatīta par pretēju noteikumam par nepiemērošanu ar atpakaļejošu spēku ([14]).

(10) Šajā gadījumā Vispārējā tiesa atcēla apstrīdēto regulu attiecībā uz *Jindal Saw Limited*, pamatojoties uz to, ka Komisija attiecībā uz dzelzsrūdas piegādi bija kļūdaini aprēķinājusi subsīdijas summu, kuru saņem *Jindal*, un ka tā ir pieļāvusi kļūdu, nosakot ievērojamas cenu starpības esību. Minētā kļūda, iespējams, var likt apšaubīt cēloņsakarības analīzi, kā arī kaitējuma starpību.

(11) Konstatējumi, kas tika izdarīti apstrīdētajā antisubsidēšanas regulā un netika apstrīdēti vai kas tika apstrīdēti, bet ko Vispārējā tiesa noraidīja, vai kas netika Vispārējā tiesā izskatīti un tādējādi neizraisīja apstrīdētās regulas atcelšanu, pilnībā paliek spēkā ([15]).

(12) Pēc Vispārējās tiesas sprieduma pasludināšanas lietā T-300/16 2019. gada 10. aprīlī Komisija, publicējot paziņojumu ("paziņojums par izmeklēšanas atsākšanu"), nolēma daļēji atsākt antisubsidēšanas izmeklēšanu attiecībā uz plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importu, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula, un atsākt to tajā posmā, kurā notikusi nelikumība. Atsākšana attiecās tikai uz Vispārējās tiesas sprieduma izpildi attiecībā uz *Jindal Saw Limited*.

(13) Pēc tam 2019. gada 22. jūlijā Komisija nolēma piemērot reģistrāciju, importējot konkrētas Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) caurules un caurulītes, ko ražo *Jindal Saw Limited*, un lūdza valstu muitas dienestiem sagaidīt attiecīgās Komisijas īstenošanas regulas publicēšanu, ar kuru tiek atkārtoti uzlikti maksājumi, pirms tie lemj par pieprasījumu atmaksāt un atlaist kompensācijas maksājumus, ciktāl tie attiecas uz importu saistībā ar *Jindal Saw Limited* ([16]) ("reģistrācijas regula").

(14) Komisija informēja ieinteresētās personas par izmeklēšanas atsākšanu un aicināja tās sniegt piezīmes.

([11]) Apvienotās lietas 97, 193, 99 un 215/86 *Asteris AE* u. c. un Grieķijas Republika/Komisija, *Recueil* 1988, 2181. lpp., 27. un 28. punkts.

([12]) Lieta C-415/96 Spānija/Komisija, Recueil, I-6993. lpp., 31. punkts; lieta C-458/98 *P Industrie des Poudres Sphériques*/Padome, *Recueil* 2000, I-8147. lpp., 80.–85. punkts; lieta T-301/01 *Alitalia*/Komisija, Krājums 2008, II-1753. lpp., 99. un 142. punkts; apvienotās lietas T-267/08 un T-279/08 *Région Nord-Pas de Calais*/Komisija, [2011] ECLI:EU:T:2011:209, 83. punkts.

([13]) Lieta C-415/96 Spānija/Komisija, Recueil, I-6993. lpp., 31. punkts; lieta C-458/98 *P Industrie des Poudres Sphériques*/Padome, *Recueil* 2000, I-8147. lpp., 80.–85. punkts.

([14]) Lieta C-256/16 *Deichmann SE*/*Hauptzollamt Duisburg*, [2018] ECLI:EU:C:2018:187, 79. punkts; 2019. gada 19. jūnija spriedums lietā C-612/16 *C & J Clark International Ltd*/*Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*, 58. punkts.

([15]) Lieta T-650/17, *Jinan Meide Casting Co. Ltd*, ECLI:EU:T:2019:644, 333.–342. punkts.

([16]) Komisijas 2019. gada 22. jūlija Īstenošanas regula (ES) 2019/1250, ar ko pēc izmeklēšanas atsākšanas nolūkā īstenot 2019. gada 10. aprīļa spriedumus lietās T-300/16 un T-301/16 attiecībā uz Īstenošanas regulām (ES) 2016/387 un (ES) 2016/388, ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu un galīgo antidempinga maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importam, uz Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importu attiecina reģistrāciju (OV L 195, 23.7.2019., 13. lpp.).

2. IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES

(15) Komisija saņēma piezīmes no Savienības ražošanas nozares un diviem ražotājiem eksportētājiem.

(16) Attiecībā uz subsīdijas aprēķinu sūdzības iesniedzējs (*SG PAM*) atgādināja – Vispārējā tiesa tikai konstatēja, ka Komisija bija par augstu novērtējusi uzņēmumam *Jindal* piešķirto ieguvumu saistībā ar dzelzsrūdas iegādi par neatbilstoši zemu atlīdzību, jo nepareizi tika novērtētas transporta izmaksas, bet visādi citādi Vispārējā tiesa piekrita Komisijas argumentācijai un noraidīja visas citas sūdzības. Tādēļ, īstenojot spriedumu, Komisijai bija tikai no jauna jāizvērtē transporta izmaksas, lai pārrēķinātu attiecīgo ieguvumu.

(17) *Jindal* apgalvoja, ka Komisija nevarēja uzdot valstu muitas dienestiem neatmaksāt un/vai neatlaist antidempinga maksājumus, kas iekasēti saskaņā ar apstrīdēto regulu. Uzņēmums norādīja, ka situācija šajā lietā atšķiras no situācijas spriedumā *Deichmann* lietā ([17]). *Jindal* arī apgalvoja, ka maksājumus nevar atkārtoti uzlikt ar atpakaļejošu spēku. *Jindal* uzskata, ka apstrīdētā regula tika atcelta pilnībā – tas nozīmē, ka tā ar atpakaļejošu spēku ir izņemta no Savienības tiesību sistēmas, savukārt spriedumā *Deichmann* lietā nebija tādu apstākļu, kas "varētu ietekmēt galīgās regulas spēkā esību". Turklāt *Jindal* apgalvoja, ka nelikumība, kas konstatēta attiecībā uz cenu starpības analīzi, ir izraisījusi "visas Komisijas veiktās cēloņsakarības analīzes atzīšanu par spēkā neesošu". *Jindal* uzskata, ka tas nozīmē, ka maksājumus kopumā nevarēja ne uzlikt, ne arī var uzlikt atkārtoti, jo ir kļūdaina visa kaitējuma un cēloņsakarības analīze. Pēc informācijas izpaušanas *Jindal* atkārtoja šos apgalvojumus, nesniedzot papildu argumentus.

(18) Komisija atgādināja – ja saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Tiesa atzīst, ka regula, ar ko uzliek maksājumus, ir spēkā neesoša, šādi maksājumi ir uzskatāmi par tādiem, kuri nekad nav bijuši likumīgi maksājami Muitas kodeksa 236. panta nozīmē, un tie valsts muitas dienestiem principā ir jāatmaksā saskaņā ar šajā sakarā paredzētajiem nosacījumiem ([18]). Tomēr Tiesa ir arī spriedusi, ka Tiesas spriedumā pasludinātās spēkā neesības precīzais apjoms un līdz ar to no tā izrietošie pienākumi ir jānosaka katrā konkrētajā gadījumā, ņemot vērā ne tikai minētā sprieduma rezolutīvo daļu, bet arī iemeslus, kas ir tā būtisks pamats ([19]).

(19) Konkrētajā lietā Vispārējā tiesa konstatēja kļūdu, aprēķinot ieguvuma summu saistībā ar dzelzsrūdas nodrošināšanu par neatbilstoši zemu atlīdzību. Šī kļūda ietekmēja tikai vienu no sākotnējā izmeklēšanā kompensētajām subsīdijām (3,91 % apmērā no kopējās *ad valorem* subsidēšanas 8,7 % apmērā). Tādējādi kļūda nevarēja samazināt maksājumu līmeni zem *de minimis* robežvērtībām.

(20) Turklāt Vispārējā tiesa sprieduma 255.-259. punktā apšaubīja uzņēmumam *Jindal* noteiktās cenu starpības aprēķināšanas metodi un tās ietekmi uz cēloņsakarību, kā arī iespējamo ietekmi uz uzņēmumam *Jindal* noteikto kaitējuma starpību. Tomēr šie elementi neapšauba visu pārējo apstrīdētajā regulā izdarīto konstatējumu spēkā esību, ar kuriem var pamatot Komisijas galīgos secinājumus par kaitējumu, kā sīkāk izklāstīts 30. apsvērumā. Katrā ziņā, pat tad, ja atsāktajā izmeklēšanā tiktu konstatēts, ka kompensācijas maksājumi nebūtu atkārtoti jāuzliek, muitas dienestiem būtu iespēja atmaksāt visus maksājumus, kas iekasēti kopš apstrīdētās regulas pieņemšanas.

(21) Turklāt saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru antidempinga pamatregulas ([20]) 10. panta 1. punkts neliedz tiesību aktos atkārtoti noteikt antidempinga maksājumus par importu, kas veikts par spēkā neesošām atzītu regulu piemērošanas laikā ([21]). Komisija uzskata, ka šie konstatējumi attiecas arī uz kompensācijas maksājumiem, jo arī patlaban spēkā esošās antisubsidēšanas pamatregulas ([22]) 16. pants neliedz tiesību aktos atkārtoti noteikt kompensācijas maksājumus par importu, kas veikts par spēkā neesošām atzītu regulu piemērošanas laikā. Līdz ar to, kā paskaidrots reģistrācijas regulas 15. apsvērumā, nevar uzskatīt, ka administratīvās procedūras atsākšana un

([17]) Lieta C-256/16 *Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg*, [2018] ECLI:EU:C:2018:187.

([18]) Šajā sakarā sk. lietu C-256/16 *Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg* un spriedumus, kas citēti šā sprieduma 62. punktā, proti, C-351/04 *Ikea Wholesale*, 2007. gada 27. septembris, EU:C:2007:547, 66.–69. punkts un C-365/15 *Wortmann*, 2017. gada 18. janvāris, EU:C:2017:19, 34. punkts.

([19]) Lieta C-256/16 *Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg*, 63. punkts un tajā minētā judikatūra.

([20]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regula (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.).

([21]) C-256/16 *Deichmann*, EU:C:2018:187, 77. un 78. punkts; 2019. gada 19. jūnija spriedums lietā C-612/16 *C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*, 57. punkts.

([22]) Regula (ES) 2016/1037.

iespējama maksājumu atkārtota uzlikšana būtu pretrunā noteikumam par nepiemērošanu ar atpakaļejošu spēku ([23]). Patiesībā paziņojumā par izmeklēšanas atsākšanu ieinteresētās personas, to skaitā importētāji, jau tika informētas par to, ka turpmākās saistības attiecīgā gadījumā būs atkarīgas no atkārtotās pārbaudes konstatējumiem. Attiecīgi tika noraidīts *Jindal* apgalvojums, ka maksājumus nevar atkārtoti uzlikt, pamatojoties uz sākotnējās izmeklēšanas atsākšanu.

(22) *Jindal* arī apgalvoja – lai izpildītu Vispārējās tiesas spriedumu, Komisijai ir jāizmanto Jindal faktiskās cenas pirmajiem neatkarīgajiem klientiem. Uzņēmums uzsvēra, ka Komisija nedrīkst aprēķināt Savienības ražošanas nozares pārdošanas meitasuzņēmumu cenas. Tas apgalvoja, ka minētais būtu pretrunā sprieduma 251. punktam, kurā Tiesa nosprieda: "*[..] ka cenām, kas izmantotas cenu samazinājuma aprēķinos, bija jābūt cenām, kas tika apspriestas ar neatkarīgiem pircējiem, proti, cenām, ko tie varēja ņemt vērā, lemjot par to, vai tie iegādāsies Savienības ražošanas nozares ražojumus vai aplūkoto ražotāju eksportētāju ražojumus, nevis starpposma cenām*". Šajā ziņā Komisija uzskatīja, ka spriedumā lietā *Kazchrome* ([24]), proti, avotā, ko Vispārējā tiesa citēja spriedumā lietā *Jindal*, Vispārējā tiesa negāja tik tālu, lai izdarītu kategorisko secinājumu, kuru tagad izdara *Jindal* (tas ir, ka visos gadījumos, veicot cenu starpības aprēķinus, svarīgas ir faktiskās cenas, ko prasa ražotāja eksportētāja saistītās pārdošanas struktūras ES). Faktiski lietā *Kazchrome* Vispārējā tiesa bija piesardzīga, norādot, ka "secinājums, kas izriet no iepriekš izdarītās pārbaudes, attiecas tikai uz šo lietu" ([25]). Komisija uzskata, ka *CIF* cenas pēc izkraušanas muitošanas ostās var izmantot, lai pārbaudītu subsidētā importa ietekmi uz cenām, izmantojot īpašus cenu starpības aprēķinus. Tieši šajā līmenī imports parasti konkurē ar Savienības ražošanas nozares cenām, jo tieši šajā līmenī tirgotāji izvēlas, vai iepirkt ražojumu no Savienības ražošanas nozares vai ražotājiem eksportētājiem. Cenu starpības aprēķinu nolūkos mēģinājums aplēst, kādas ir minētās *CIF* cenas pēc izkraušanas, situācijā, kad ražotājs eksportētājs pārdod ar Savienībā esošu saistītu struktūru starpniecību, neatšķiras no situācijas, kad Komisija salīdzinājumam tieši izmanto ražotāju eksportētāju *CIF* cenas pēc izkraušanas, tiem veicot pārdošanu tieši Savienībā. Tādējādi atsauce uz "cenām, par ko ir vienošanās" gan lietā *Kazchrome*, gan vēlāk lietā *Jindal* ir jāsaprot attiecīgajā kontekstā.

(23) *Jindal* arī apgalvoja, ka Komisijai būtu jālabo citas neprecizitātes un kļūdas aprēķinos, kas kļuva redzamas pēc apstrīdētās regulas pieņemšanas. Kā tika paskaidrots paziņojumā par izmeklēšanas atsākšanu, konstatējumi, kas tika izdarīti apstrīdētajā regulā un netika apstrīdēti vai kas tika apstrīdēti, bet ko Vispārējā tiesa noraidīja, vai kas netika tajā izskatīti un tādējādi neizraisīja apstrīdētās regulas atcelšanu, pilnībā paliek spēkā ([26]). Tāpēc Komisijai nav pienākuma izskatīt apgalvojumus par citiem jautājumiem, izņemot tos, kurus Vispārējā tiesa ir atzinusi par nelikumīgiem.

(24) Otrs ražotājs eksportētājs *Electrosteel Castings Ltd.* ("*ECL*") apgalvoja, ka gadījumā, ja Komisija konstatēs, ka imports no Jindal nav Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma cēlonis, tai būtu atkārtoti jāizvērtē, vai būtu jāsaglabā pasākumi pret importu no *ECL*. Tas arī apgalvoja, ka gadījumā, ja Komisija koriģēs uzņēmumam *Jindal* noteiktās starpības, būtu jākoriģē arī *ECL* noteiktās starpības. Pēc informācijas izpaušanas uzņēmums *ECL*, ko atbalstīja Indijas valdība, atkārtoja šos apgalvojumus un argumentēja, ka šīs procedūras atsākšana nozīmē, ka būtu jāpārrēķina tam noteiktās starpības. Tādēļ Komisijai tās būtu jāpārrēķina *ex officio*.

(25) Attiecībā uz pirmo *ECL* apgalvojumu Komisija norādīja – kā minēts 30. apsvērumā, šajā gadījumā Komisijai nav jāpārrēķina uzņēmumam *ECL* noteiktā cenu starpība. Jebkurā gadījumā pat pēc uzņēmumam *Jindal* noteiktās cenu starpības pārrēķināšanas atbilstīgi 4.2. punktā aprakstītajai pieejai Komisija konstatēja, ka joprojām pastāv cēloņsakarība starp subsidēto importu un Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, kā aprakstīts 4.4. punktā. Tāpēc šis apgalvojums kļuva nebūtisks. Komisija arī noraidīja otro apgalvojumu, jo uzņēmumam *ECL* noteikto starpību pārrēķināšana neietilpst šīs procedūras darbības jomā. Pat pieņemot, ka *ECL* apgalvojums, ka tā cenu starpība ir uzņēmumam *Jindal* saskaņā ar 4.2. punktā aprakstīto pieeju noteiktās starpības robežās, Komisija

([23]) Lieta C-256/16 *Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg*, 79. punkts; 2019. gada 19. jūnija spriedums lietā C-612/16 *C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*, 58. punkts.

([24]) 2011. gada 30. novembra spriedums lietā T-107/08 *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome un Komisija, ECLI:EU:T:2011:704.

([25]) 2011. gada 30. novembra spriedums lietā T-107/08 *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome un Komisija, ECLI:EU:T:2011:704, 68. punkts.

([26]) Lieta T-650/17, *Jinan Meide Casting Co. Ltd*, ECLI:EU:T:2019:644, 333.–342. punkts.

norādīja, ka cenu starpība, lai gan zemāka, joprojām pastāvētu attiecībā uz visu Indijas izcelsmes importu. Šāds cenu starpības līmenis, ņemot vērā attiecīgā ražojuma īpašos tirgus apstākļus, būtu nozīmīgs, lai konstatētu, ka Indijas izcelsmes imports ir reāls un būtisks konstatētā kaitējuma cēlonis. Komisija sīkāk izskatīja šo jautājumu 4.4. punktā.

(26) Savienības ražošanas nozare apgalvoja, ka, veicot kaitējuma analīzi, Komisijai būtu jāņem vērā importa nodarītā lejupvērstā spiediena uz cenām ietekme uz Savienības ražošanas nozari. Pēc informācijas izpaušanas *ECL* apgalvoja, ka šāda analīze pārsniedz šīs atsāktās procedūras tvērumu un ka to nevajadzētu veikt. Komisija uzskatīja, ka lejupvērstā spiediena uz cenām analīze ir neatņemama sastāvdaļa cēloņsakarības analīzei, par kuru Vispārējā tiesa nepārprotami uzskatīja, ka to liek apšaubīt attiecīgā kļūda. Tādēļ Komisija turpmāk 4.5. punktā detalizēti analizēja lejupvērsto spiedienu uz cenām.

3. SUBSĪDIJAS APRĒĶINĀŠANA

(27) Attiecībā uz dzelzsrūdas piegādi par neatbilstoši zemu atlīdzību Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisija ir kļūdaini aprēķinājusi *Jindal* ieguvuma summu. Konkrētāk, tā konstatēja, ka Komisija bija kļūdaini koriģējusi *Jindal* dzelzsrūdas iepirkuma cenu, ņemot vērā vidējās transporta izmaksas, lai noteiktu cenu iepirkšanā no raktuvēm. Tā vietā Komisijai bija jākoriģē pirkuma cena, ņemot vērā *Jindal* faktiski radušās transporta izmaksas.

(28) Komisija no jauna aprēķināja ieguvumu no dzelzsrūdas piegādes uzņēmumam *Jindal* par neatbilstoši zemu atlīdzību, koriģējot tā dzelzsrūdas iepirkuma cenu atbilstoši faktiskajām ar transportu saistītajām izmaksām. Rezultātā no jauna aprēķinātā subsīdijas summa dzelzsrūdai tika pārskatīta, to samazinot no 3,91 % līdz 1,23 %.

(29) Vispārējās tiesas spriedums lietā T-300/16 neietekmēja citus apstrīdētās regulas konstatējumus, kas attiecas uz *Jindal* piešķirto subsīdiju summu noteikšanu, un tādējādi tie paliek spēkā. Attiecīgi no jauna aprēķinātais kompensējamo subsīdiju apjoms, kas izteikts procentos, tiek noteikts 6,0 % apmērā (pretstatā 8,7 %).

4. ATTIECĪGĀ IMPORTA RADĪTĀS CENU STARPĪBAS/LEJUPVĒRSTĀ SPIEDIENA UZ CENĀM UN KAITĒJUMA STARPĪBAS PĀRSKATĪŠANA ATTIECĪBĀ UZ *JINDAL SAW LIMITED*

4.1. *Jindal* veiktās pārdošanas ietekme uz kaitējuma noteikšanu

(30) Komisija atgādināja, ka *Jindal* veiktais imports veidoja apmēram 20 % no kopējā importa apjoma no Indijas izmeklēšanas periodā. Vispārējās tiesas spriedums neskar visu pārējo importu. Citiem vārdiem sakot, novērtējot ietekmi uz cenām, pat neņemot vērā *Jindal* veikto importu, netiktu ietekmēti konstatējumi par ievērojamu cenu starpību ([27]) attiecībā uz ļoti būtisku attiecīgā importa daļu. Šajā sakarā Komisija atgādināja, ka gan ietekmes uz cenām ņemšana vērā, gan secinājums, ka attiecīgais imports ir radījis kaitējumu iekšzemes ražošanas nozarei, attiecas uz importu no attiecīgās valsts vai valstīm kopumā (nevis katru ražotāju eksportētāju) ([28]). Tāpēc Komisija uzskatīja, ka uzņēmumam *Jindal* noteiktās cenu starpības aprēķinu pārskatīšana neliek apšaubīt secinājumu, ka kopumā Indijas izcelsmes imports ir bijis ievērojami lētāks. Tādējādi Vispārējās tiesas konstatētā kļūda būtiski neietekmē vispārējos konstatējumus par cenu starpību, kas izdarīti sākotnējā izmeklēšanā. Tādējādi ar šo tiek iekļauti un apstiprināti visi sākotnējā regulā izdarītie konstatējumi par kaitējumu.

([27]) Sk. 301. un 340. apsvērumu Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2016/387, ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importam ("apstrīdētā regula").

([28]) Šajā ziņā skatīt Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2019. gada 8. maija spriedumu lietā T-749/16 *Stemcor London*, ECLI:EU:T:2019:310, 84. punkts ("Tiesa ir nospriedusi, ka kaitējums Savienības ražošanas nozarei, ko ir radījis imports par dempinga cenām, ir jāvērtē visaptveroši, un nav nepieciešams vai pat iespējams atsevišķi noteikt, cik liela atbildības daļa par kaitējumu ir jāuzņemas katram uzņēmumam, kas ir atbildīgs par kaitējumu").

4.2. **Cenu starpības noteikšana attiecībā uz *Jindal***

(31) Pat ja, kā konstatēts 30. apsvērumā, Komisija uzskatīja, ka Vispārējās tiesas konstatētās kļūdas ietekme neliek apšaubīt Komisijas konstatējumus par cenu starpību un kaitējumu, Komisija sīkāk pārbaudīja, vai attiecībā uz *Jindal* joprojām pastāv cenu starpība, ņemot vērā arī konkrētos tirgus apstākļus šajā gadījumā.

(32) Vispārējā tiesa norādīja, ka pienākums veikt objektīvu pārbaudi par attiecīgā importa ietekmi, kas ir noteikts antisubsidēšanas pamatregulas 8. panta 1. punktā, liek veikt taisnīgu salīdzināšanu starp attiecīgā ražojuma cenu un Savienības ražošanas nozares līdzīga ražojuma cenu gadījumā, ja tirdzniecība tiek veikta Savienības teritorijā. Lai nodrošinātu šāda salīdzinājuma taisnīgumu, cenas ir jāsalīdzina vienā un tajā pašā tirdzniecības līmenī (sk. lietas T-300/16 239. punktu).

(33) Konkrētajā lietā saistībā ar attiecīgo ražojumu pastāv vairākas būtiskas specifiskas tirgus iezīmes, un tās ir aprakstītas turpmāk.

4.2.1. *Ražojums un attiecīgie uzņēmumi*

(34) Attiecīgais ražojums ir caurules un caurulītes no plastiskā čuguna (saukts arī par čugunu ar lodveida grafītu) ("plastiskās caurules"), izņemot plastiskā čuguna caurules un caurulītes bez iekšējā un ārējā pārklājuma ("neapstrādātas caurules"), kuras pašlaik klasificē ar KN kodiem ex 7303 00 10 un *ex* 7303 00 90 (*Taric* kodi 7303 00 10 10 un 7303 00 90 10) un kuru izcelsme ir Indijā.

(35) Komisija atgādināja, ka divas no trim uzņēmumu grupām, kas ražo attiecīgo ražojumu, sadarbojās Savienības ražošanas nozares statusā (pārstāvot aptuveni 96 % no kopējā ražošanas apjoma). Pirmā Savienības ražotāju grupa, *SG PAM Group* ("*SG PAM*"), veica pārdošanu neatkarīgiem klientiem Savienībā, izmantojot trīs ražošanas uzņēmumus Francijā, Vācijā un Spānijā, kā arī daudzus pārdošanas meitasuzņēmumus, kas atrodas dažādās dalībvalstīs ([29]). Otrā Savienības ražotāju grupa, *Duktus Rohrsysteme GmbH*, veica pārdošanu no sava Vācijas ražošanas uzņēmuma un ar viena pārdošanas meitasuzņēmuma starpniecību ([30]). Savukārt *Jindal* pārdeva attiecīgo ražojumu Savienībā, izmantojot trīs pārdošanas meitasuzņēmumus, kas atrodas Itālijā, Spānijā un Apvienotajā Karalistē ([31]).

4.2.2. *Plastiskā čuguna cauruļu tirgus īpatnības Savienībā*

4.2.2.1. Pārdošanas kanāli / klientu veidi

(36) Plastisko cauruļu galvenais izmantošanas veids ir ūdens un notekūdeņu pārvade. Tādējādi lielāko daļu pieprasījuma pēc attiecīgā ražojuma galu galā veido ūdensapgādes un ūdens attīrīšanas uzņēmumi. Šie uzņēmumi izmanto plastiskās caurules lielos infrastruktūras projektos, un uz to pirkumiem tieši vai netieši attiecas publiskais iepirkums, izmantojot konkursa procedūru. Kā izklāstīts sūdzībā ([32]), plastiskās caurules tiek pārdotas vai nu tieši darbuzņēmējiem vai ūdensapgādes uzņēmumiem (t. i., pārdošana lietotājiem), vai arī netieši ar tirgotāju starpniecību (t. i., pārdošana izplatītājiem). Pat ja lielu daļu plastisko cauruļu pirmo reizi pārdod būvniecības uzņēmumiem, šie uzņēmumi piedalās ūdensapgādes un attīrīšanas uzņēmumu konkursos, tāpēc beigu beigās gandrīz vienmēr pastāv spiediens uz cenām. Tādējādi lielākā daļa plastisko cauruļu pārdošanas Savienības tirgū ir tieši vai netieši saistīta ar publisko iepirkumu dažādās dalībvalstīs.

(37) *SG PAM* aptuveni 75 % no saražotā apjoma pārdeva lietotājiem, bet atlikušos 25 % – nesaistītiem izplatītājiem. *Duktus* pastāvēja atšķirīga pārdošanas struktūra, jo tas pārdeva galvenokārt nesaistītiem izplatītājiem (gandrīz 90 % no pārdošanas apjoma). Tomēr, ņemot vērā to, ka *Duktus* pārdošanas apjoms veidoja tikai nelielu daļu no Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma, Komisija apstiprināja, ka ne mazāk kā 65 % no Savienības ražošanas nozares veiktās pārdošanas notika tieši lietotājiem.

(38) *Jindal* bija līdzīga struktūra attiecībā uz pārdošanu klientiem kā Savienības ražošanas nozarei: tas pārdeva vairāk nekā 70 % lietotājiem un aptuveni 30 % nesaistītiem izplatītājiem.

([29]) Lai racionalizētu izmeklēšanu, Komisija atlasīja sešus lielākos *SG PAM* pārdošanas meitasuzņēmumus.

([30]) *Duktus* veica pārdošanu arī ar pārdošanas meitasuzņēmuma Čehijas Republikā starpniecību, bet, ņemot vērā šīs pārdošanas nelielo apjomu, šie dati netika pārbaudīti.

([31]) Tika pārbaudīti visi trīs *Jindal* meitasuzņēmumi. *Jindal* arī veica mazāk nekā 3 % no pārdošanas apjoma Savienībā tieši no Indijas uz attālām salām Reinjonu un Majotu, ko uzskata par ES muitas teritoriju.

([32]) Sūdzības konsolidētā versija, kas iesniegta 2014. gada 10. novembrī un ir pieejama ieinteresētajām personām, 6. lpp.

(39) Tāpēc Komisija secināja, ka *Jindal* un Savienības ražošanas nozare līdzīgās proporcijās pārdeva attiecīgo ražojumu līdzīgiem klientiem.

4.2.2.2. Ražotāju veiktā tiešā pārdošana iepretim pārdošanai, izmantojot pārdošanas meitasuzņēmumus

(40) *SG PAM* pastāvēja teritoriāla pārdošanas struktūra, kurā esošie uzņēmumi koncentrējās uz vietējiem tirgiem, kuros tie darbojās. Tas attiecās gan uz *SG PAM* ražotājiem, gan tā pārdošanas meitasuzņēmumiem. Piemēram, *SG PAM France* bija vienīgā *SG PAM* struktūra, kas tieši pārdeva preces galalietotājiem Francijā. Pat ja konkrētu ražojuma veidu ražoja *SG PAM Germany* vai *SG PAM Spain*, šo ražojuma veidu vispirms iekšēji pārdeva tālāk uzņēmumam *SG PAM France*, un tikai pēc tam *SG PAM France* to pārdeva galalietotājam. Tāpat *SG PAM Belgium* bija vienīgā pārdošanas struktūra Beļģijā [un Luksemburgā], *SG PAM UK* Apvienotajā Karalistē [un Īrijā], *SG PAM Italy* tikai Itālijā utt. Citiem vārdiem sakot, visas trīs ražošanas struktūras neveica pārošanu tieši lietotājiem tirgos, kuros darbojās cita ražošanas struktūra vai kāds tirdzniecības meitasuzņēmums. Šī struktūra atspoguļo faktu, ka tirgu virza dalībvalstu pašvaldību/sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumu organizēti publiskie iepirkumi, un līdz ar to katrā tirgū ir vajadzīga atbilstoša pārstāvība.

(41) Arī *Duktus* pastāvēja lokalizēta pārdošanas struktūra, pārdodot vairāk nekā 50 % no savas produkcijas vietējā tirgū – Vācijā. *Duktus* bija tikai viens pārdošanas meitasuzņēmums *Duktus Czech Republic* ("*Duktus CZ*"), kas veica pārdošanu tikai Čehijas Republikā un Slovākijā. *Duktus CZ* pārdošanas apjoms bija salīdzinoši neliels – aptuveni 10 % no visa *Duktus* pārdošanas apjoma. Šajos divos tirgos *Jindal* bija tikai minimāls pārdošanas apjoms (mazāk nekā 1 %).

(42) Komisija veica detalizētu *SG PAM* cenu analīzi, lai noteiktu cenu modeļus tiešajai pārdošanai no rūpnīcas un netiešajai pārdošanai ar tā pārdošanas meitasuzņēmumu starpniecību. *SG PAM* ir pārliecinoši lielākais Savienības ražotājs un veido 80 % no Savienības ražotāju, kuri sadarbojās, pārdošanas apjoma Savienībā un 90 % no to ražošanas apjoma ([33]). Komisija salīdzināja pārdošanas cenas 10 visvairāk pārdotajiem ražojuma veidiem ([34]) trim *SG PAM* ražošanas uzņēmumiem un tā diviem lielākajiem pārdošanas meitasuzņēmumiem, kas pārdod līdzīgus apjomus. Salīdzinājums parādīja ievērojamas cenu atšķirības viena ražojuma veida ietvaros. Jo īpaši pārdošanas meitasuzņēmumiem bieži vien bija zemākas cenas nekā ražotāju veiktajai pārdošanai, tomēr bija vērojams arī pretējais. To varētu izskaidrot, jo, kā paskaidrots iepriekš, šķiet, ka attiecīgā ražojuma tirgu ietekmē publiskais iepirkums. Attiecīgā produkta veida cena atšķirās atkarībā no ģeogrāfiskā tirgus. Attiecībā uz ģeogrāfiskajiem tirgiem Komisija norādīja, ka principā vienā konkrētā tirgū tika izmantots tikai viens pārdošanas kanāls, kā aprakstīts 40. apsvērumā. Tādējādi vienā un tajā pašā ģeogrāfiskajā tirgū reprezentatīvos apjomos nebija iespējams veikt cenu tendenču salīdzinājumu starp ražošanas uzņēmumu veikto pārdošanu un iekšzemes pārdošanas struktūru veikto pārdošanu.

(43) Tāpēc Komisija secināja, ka pārdošana, ko tieši veic ražotājs, vai pārdošana, izmantojot ražotāja pārdošanas struktūras, būtiski neietekmēja cenu līmeni pārdošanā klientam. Jo īpaši netika konstatēts, ka pārdošanā, izmantojot saistītu struktūru, cenas būtu augstākas nekā pārdošanā, ko tieši veica ražotājs, spiediena uz piedāvājuma cenām un atšķirīga cenu līmeņa dēļ atkarībā no ģeogrāfiskās atrašanās vietas. Pat ja Savienības ražošanas nozares pārdošanu galalietotājiem veica tās ražotāji uzņēmumi savos iekšzemes tirgos, šī pārdošana bija tādiem pašiem klientiem kā to pārdošanas meitasuzņēmumu struktūrām citās dalībvalstīs. Tādējādi, pamatojoties uz šo detalizēto analīzi par Savienības ražošanas nozares noteiktajām cenām Savienības tirgū, Komisija uzskatīja par lietderīgu tiešo pārdošanu un netiešo pārdošanu ar pārdošanas meitasuzņēmumu starpniecību uzskatīt par tādu, ko veic vienā un tajā pašā tirdzniecības līmenī.

4.2.3. *Vispārējs secinājums un Jindal cenu starpība*

(44) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija konstatēja, ka plastisko cauruļu nozarei ir vairākas īpatnības, kas Komisijai ļāva uzskatīt, ka Savienības ražošanas nozares un *Jindal* veiktā pārdošana notika vienā un tajā pašā tirdzniecības līmenī:

— Savienības ražošanas nozares un *Jindal* tiešās pārdošanas lietotājiem un netiešās pārdošanas ar tirgotāju/izplatītāju starpniecību proporcija bija līdzīga (attiecīgi aptuveni 70 % un 30 %),

— parasti Savienības ražotāju veiktajā tiešajā pārdošanā nesaistītiem klientiem cenu tendences neatšķirās no cenu tendencēm pārdošanā, ko veica ar to pārdošanas meitasuzņēmumu starpniecību,

([33]) Lielāks ražošanas īpatsvars ir skaidrojams ar to, ka *SG PAM* eksportēja vairāk nekā *Duktus*.

([34]) Šie 10 ražojuma veidi veidoja vairāk nekā 30 % no visas *SG PAM* pārdošanas. Tā kā ražojuma veidi bija ļoti neviendabīgi – visvairāk pārdotais ražojuma veids veidoja tikai 6 % no kopējā pārdošanas apjoma, savukārt 10. pārdotākais tikai 2,7 % – Komisija uzskatīja, ka reprezentatīvi ir pirmie 10 pārdotākie ražojuma veidi.

— tirgu virza publiskais iepirkums, tāpēc gandrīz vienmēr pastāv ievērojams spiediens uz cenām. Papildu izmaksas, ko ražotājiem eksportētājiem un Savienības ražošanas nozarei rada saistītu pārdošanas struktūru pastāvēšana, ne vienmēr varēja novirzīt uz galīgajiem neatkarīgajiem pircējiem – par to liecina fakts, ka nebija jūtamu atšķirību tiešās un netiešās pārdošanas cenu tendencēs.

(45) Ņemot vērā Vispārējās tiesas konstatējumus lietā T-300/16 un jo īpaši iepriekš 4. apsvērumā izklāstītos apgalvojumus sprieduma 248. punktā, Komisija nevarēja atrast pierādījumus tam, ka Savienības ražotāju pārdošanas struktūru papildu izmaksas un peļņas procents parasti radītu augstākas cenas neatkarīgiem pircējiem 42. un 43. apsvērumā minēto iemeslu dēļ. Tirgus īpatnības dažos gadījumos liecina, ka ne vienmēr ir tā, ka starpniecības pārdošanas struktūru radītās izmaksas un peļņa automātiski atspoguļojas cenā, kā tas ir šajā lietā, kā to netieši ir atzinusi arī Vispārējā tiesa, lietojot vārdu "parasti".

(46) Tomēr, lai izpildītu spriedumu un jo īpaši Vispārējās tiesas apgalvojumus sprieduma 248. punktā, Komisija pārbaudīja, vai cenu starpība pastāv pat tad, ja salīdzina cenas pirmajam neatkarīgajam klientam pārdošanas struktūru līmenī neatkarīgi no tā, vai tie ir tieši ražotāji, vai pārdošanas meitasuzņēmums. Tas tika darīts, neskarot iepriekš minētos konstatējumus.

(47) Tāpēc Komisija izmantoja galīgās pārdošanas cenas abu pušu (Savienības ražošanas nozares un *Jindal*) pirmajam neatkarīgajam klientam Savienībā, ņemot vērā korekcijas. Attiecīgā gadījumā Komisija koriģēja minēto galīgo cenu pirmajam neatkarīgajam klientam saistībā ar transporta, apdrošināšanas, pārkraušanas, iekraušanas, iepakošanas, kredīta un garantijas izmaksām un komisijas maksām starp uzņēmumu, kas veic pārdošanu, un nesaistīto klientu. Iegūtā cenu starpība bija 3,1 %.

(48) Tādējādi *Jindal* īpašā stāvokļa pārskatīšana parādīja, ka *Jindal* pārdošanas cenas bija zemākas par Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenām, lai gan mazākā mērā, nekā bija noteikts sākotnējā izmeklēšanā. Kā paskaidrots turpmāk, šādu cenu starpību var uzskatīt par nozīmīgu tirgus situācijā, kad cena ir svarīgs elements.

4.3. **Lejupvērstais spiediens uz cenām**

(49) Jebkurā gadījumā, pat ja uzņēmumam *Jindal* noteikto pārskatīto cenu starpību uzskatītu par nenozīmīgu vai vērā neņemamu, Komisija uzskatīja, ka attiecīgajam importam joprojām būtu cenu ziņā negatīva ietekme uz Savienības ražošanas nozares veikto pārdošanu.

(50) Subsidētam importam var būt būtiska ietekme uz tirgu, īpaši tad, ja ražojumi ir viendabīgi un ja cena ir svarīgs elements. Plastiskās caurules ir ražojumi, kam cena ir svarīgs elements, un šāda veida ražojumiem pat neliela cenu atšķirība var būtiski ietekmēt tirgu.

(51) Plastiskās caurules ir ražojums, kas definēts tehniskajos standartos. Tāpēc viena un tā paša veida ražojumiem ir salīdzinoši neliela kvalitātes atšķirība, kas padara cenas par ārkārtīgi svarīgu faktoru, pieņemot lēmumus par pirkumiem. Turklāt galvenais pārdošanas kanāls ir tiešie un netiešie publiskie iepirkumi, kuros milzīga nozīme ir viszemākajam piedāvājumam. Tas attiecas uz ražotāju un to tirdzniecības meitasuzņēmumu tiešu dalību iepirkumos, kā arī uz netiešu dalību, kad tie piegādā ražojumus citiem uzņēmumiem, kuri piedalās iepirkumos. Šie uzņēmumi parasti ir būvniecības uzņēmumi, kas piedalās līgumslēdzēju iestāžu (pilsētu domju, ūdensapgādes uzņēmumu u. c.) organizētajos publiskajos iepirkumos. Šis publiskais iepirkums ietver gan cauruļu piegādi, gan uzstādīšanu. Tā kā publiskais iepirkums parasti ir atvērts visiem pretendentiem, visi uzņēmumi ir pakļauti spiedienam samazināt savas cenas, lai nonāktu līdz viszemākajam piedāvājumam ar mērķi iegūt līgumslēgšanas tiesības.

(52) Šajos īpašajos apstākļos attiecīgā ražojuma cenas pazemināja strauji pieaugošais subsidētais imports no Indijas, kā izklāstīts turpmāk 57. apsvērumā, un tikai cenu starpība vien pilnībā neatspoguļoja subsidētā importa negatīvo ietekmi uz Savienības ražošanas nozares cenu. Kā paskaidrots apstrīdētajā regulā ([35]), lai gan Indijas izcelsmes pārdošanas apjoms un tirgus daļa izmeklēšanas periodā būtiski palielinājās, Savienības ražošanas nozares

([35]) Sk. 336. un 338. apsvērumu Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2016/387, ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importam.

pārdošanas apjoms samazinājās daudz vairāk nekā patēriņš, un Savienības ražošanas nozare zaudēja pārdošanas apjomu 11 % apmērā, bet tās tirgus daļa samazinājās par 4 %. Nepārtraukts spiediens, ko radīja subsidētais imports par zemām cenām ([36]), neļāva Savienības ražošanas nozarei pielāgot savas pārdošanas cenas.

(53) Līdz ar to Komisija secināja, ka, pat ja tiktu apstrīdēta cenu starpības esība, šajā gadījumā attiecīgais imports izraisītu lejupvērstu spiedienu uz cenām.

4.4. **Cēloņsakarība**

(54) Komisija arī pārbaudīja, vai joprojām pastāv cēloņsakarība starp subsidēto importu un kaitējumu, ņemot vērā pārskatīto cenu starpību uzņēmumam *Jindal* un/vai alternatīvos konstatējumus par lejupvērsto spiedienu uz cenām. Šajā sakarā Komisija atgādināja, ka *Jindal* izcelsmes imports veidoja apmēram 20 % no subsidētā importa. Komisija arī konstatēja, ka pārrēķinātā zemākā cenu starpība attiecībā uz *Jindal* veikto pārdošanu nemainīja faktu, ka arī viss pārējais imports no Indijas bija par zemākām cenām nekā Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenas, kā izklāstīts 25. apsvērumā, jo uz šo importu neattiecas Vispārējās tiesas konstatējumi. Uzņēmumam *Jindal* noteiktā pārskatītā cenu starpība kopā ar būtisko cenu starpību, kas sākotnējā izmeklēšanā konstatēta lielākajai daļai Indijas izcelsmes importa, apstiprina sākotnējo Komisijas konstatējumu par būtiska kaitējuma esību, kā arī cēloņsakarību šajā lietā.

(55) Pēc tam Komisija veica vispārēju analīzi par cēloņsakarību starp konstatēto kaitējumu un visu subsidēto importu no Indijas, ņemot vērā arī alternatīvos secinājumus par lejupvērsto spiedienu uz cenām.

(56) Komisija konstatēja, ka Savienības ražošanas nozares veiktās pārdošanas rentabilitāte neatkarīgiem klientiem bija ļoti zema. Subsidētā importa radītā konkurences spiediena dēļ Savienības ražošanas nozare nespēja pietiekami palielināt cenas, lai uzlabotu savu finansiālo stāvokli. Zemā rentabilitāte liecina, ka subsidētais imports lika samazināt Savienības ražošanas nozares cenas un neļāva tai tās palielināt, lai sasniegtu ilgtspējīgu rentabilitātes līmeni.

(57) Turklāt, kā izriet no apstrīdētās regulas (288. un 289. apsvērums), subsidētā importa apjoms ievērojami palielinājās, neraugoties uz tirgus sarukumu. Subsidētais imports attiecīgajā periodā palielinājās par vairāk nekā 10 %. Šajā ziņā antisubsidēšanas pamatregulas 8. panta 5. punktā ir paredzēts, ka tikai subsidētā importa apjoms vien var izraisīt būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

(58) Tāpēc Komisija secināja, ka, neraugoties uz to, ka uzņēmumam *Jindal* atkārtoti noteiktā cenu starpība bija zemāka, viss imports notika par zemākām cenām nekā Savienības ražošanas nozares cenas. Tādējādi joprojām pastāv cēloņsakarība starp visu subsidēto importu no Indijas un Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu. Turklāt, pat ja konstatējumus par cenu starpību attiecīgajam importam varētu apšaubīt, Komisija secināja, ka Indijas izcelsmes imports izraisīja ievērojamu lejupvērstu spiedienu uz cenām, un tādējādi ar šo tiek apstiprināti sākotnējie konstatējumi par kaitējumu/cēloņsakarību.

4.5. **Kaitējuma starpība**

(59) Vispārējā tiesa lietā T-300/16 sprieduma 258. punktā konstatēja, ka, ja Komisija būtu pareizi aprēķinājusi cenu starpību, nevar izslēgt, ka Savienības ražošanas nozarei radītā kaitējuma starpība būtu noteikta zemākā līmenī par subsīdijas likmi.

(60) Pirmkārt, Komisija norāda, ka noteikumi par kaitējuma starpības noteikšanu, kas bija piemērojami laikā, kad tika pabeigta izmeklēšana, kuras rezultātā tika noteikti pasākumi, ir mainīti ar Regulu (ES) 2016/1037. Jaunie noteikumi paredz kaitējuma starpību aprēķināt tikai ārkārtas apstākļos.

(61) Otrkārt, Komisija atgādināja, ka cenu starpības analīzei un kaitējuma starpības noteikšanai ir atšķirīgi mērķi. Cenu starpības analīzes mērķis ir noteikt, vai attiecīgais imports ietekmē Savienības ražošanas nozares cenas. Konstatējumi par cenu starpību ir viens no elementiem, ko Komisija ņem vērā kaitējuma un cēloņsakarības analīzē. Turpretim kaitējuma starpības noteikšanas mērķis ir pārbaudīt, vai maksājums, kas ir zemāks par konstatēto subsīdijas apjomu, būtu pietiekams, lai novērstu kaitējumu. Atšķirībā no kaitējuma noteikšanas konteksta un antisubsidēšanas pamatregulas 8. pantā noteiktajiem sīki izstrādātajiem pienākumiem likumdevējs nav paredzējis visaptverošu noteikumu kopumu par to, kā Komisijai būtu jāaprēķina šāds maksājuma līmenis. Tobrīd 15. panta 1. punktā bija vienkārši noteikts: "Pagaidu kompensācijas maksājuma apmērs nepārsniedz konstatēto

([36]) Tas, ka Indijas izcelsmes imports tika veikts par cenām, kas bija zemākas par Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenām, bija redzams tabulās apstrīdētās regulas 291. apsvērumā (Indijas izcelsmes importa cenas) un 317. apsvērumā (vienības vidējā cena Savienībā).

kompensējamo subsīdiju apjomu, bet tam vajadzētu būt mazākam par kopējo kompensējamo subsīdiju apjomu, ja šāds mazāks maksājums būtu pietiekams Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma novēršanai." Konkrētajā gadījumā Komisija aprēķināja cenu, kas ir pietiekama, lai segtu Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksas, un pievienoja samērīgu peļņas apjomu (tā sauktā "cena, kas nerada kaitējumu"). Šo cenu salīdzināja ar importa cenu. Šī cenas starpība tika izteikta procentos no importētā ražojuma *CIF* cenas, lai šo procentuālo daļu vai starpību pēc tam varētu salīdzināt ar konstatēto subsidēšanas apjomu (kas arī izteikts, pamatojoties uz *CIF* cenām). Neatkarīgi no tā, vai maksājums balstīts uz subsidēšanas apjoma vai dempinga starpības, tas vienmēr tiks piemērots importēto ražojumu *CIF* cenai, kad šie ražojumi tiks muitoti Savienībā.

(62) Turklāt metodes un skaitļi, kas izmantoti cenu starpības kontekstā, atšķiras no tiem, kuri izmantoti mērķa cenu starpības aprēķinos. Cenu starpību aprēķina katram ražojuma veidam ("PKN") kā starpību starp ražotāja eksportētāja faktiskajām importa cenām un faktiskajām Savienības ražotāju cenām, kas izteiktas procentos no Savienības ražošanas nozares cenas. Kopējo svērto cenu starpību tad aprēķina kā starpību starp ražotāja eksportētāja faktiskajām importa cenām un faktiskajām Savienības ražotāju cenām, kas izteiktas procentos no ražotāja eksportētāja "teorētiskā apgrozījuma", t. i., summas, kuru ražotājs eksportētājs būtu ieguvis, ja tas importētos daudzumus būtu pārdevis par tādu pašu cenu kā Savienības ražotāji. Turpretī kaitējuma starpību aprēķina (arī uz PKN pamata) kā starpību starp Savienības ražošanas nozares cenu, kas nerada kaitējumu, un faktisko importa cenu, kura izteikta procentos no ražotāja eksportētāja faktiskās *CIF* vērtības (tādējādi faktiskā, nevis teorētiskā apgrozījuma).

(63) Tāpēc kļūda, nosakot cenu starpības esību un tās apjomu konkrētam ražotājam eksportētājam, ne vienmēr automātiski ietekmē kaitējuma starpības noteikšanu šādam ražotājam eksportētājam.

(64) Katrā ziņā, ņemot vērā Vispārējās tiesas sprieduma 258. punktu, Komisija pārskatīja uzņēmumam *Jindal* noteikto kaitējuma starpību.

(65) Parastos apstākļos Savienības ražošanas nozares cena, kas nerada kaitējumu, ir balstīta uz ražošanas izmaksām katram ražojuma veidam, ieskaitot PVA izmaksas, kam pieskaitīta samērīga peļņa un kas noteiktas *EXW* līmenī. Tomēr šajā konkrētajā gadījumā Komisijai nebija pietiekami detalizētas un pārbaudītas informācijas par ražošanas izmaksām, pamatojoties uz PKN, kas būtu nepieciešama, lai aprēķinātu kaitējuma starpību, kā aprakstīts iepriekš. No otras puses, Komisijas rīcībā bija informācija, kas ietvēra arī Savienības ražotāju pārdošanas struktūru izmaksas un peļņu. Ņemot vērā īpašos apstākļus šajā lietā, jo īpaši daudzās atšķirības ražojuma veidos un īpašos tehniskos standartus/specifikācijas, kas izriet no iepirkumu specifikācijām, kaitējumu neradošās cenas pamatā izņēmuma kārtā bija katra ražojuma veida galīgā pārdošanas cena, kura tika koriģēta, ņemot vērā korekcijas, kā aprakstīts iepriekš 47. apsvērumā, un no kuras atskaitīta faktiskā peļņa, un kurai pieskaitīta samērīga peļņa. Ņemot vērā šos īpašos apstākļus, lai izpildītu spriedumu, izņēmuma kārtā tika uzskatīts par lietderīgu salīdzināt šo cenu ar *Jindal* galīgo pārdošanas cenu simetriski, proti, tā saistīto importētāju līmenī, arī ņemot vērā tikai 47. apsvērumā aprakstītās korekcijas, bet ietverot PVA izmaksas un peļņu, ja tāda ir.

(66) Tādējādi pārrēķinātā kaitējuma starpība tika noteikta 9,0 % apmērā.

(67) Pēc informācijas izpaušanas *SG PAM* iebilda pret šajā līmenī noteikto kaitējuma starpību. Pirmkārt, *SG PAM* apgalvoja, ka Komisija ir īstenojusi Vispārējās tiesas konstatējumus pārmērīgi, pārrēķinot kaitējuma starpību, jo, pēc *SG PAM* domām, Vispārējā tiesa nekonstatēja kļūdu kaitējuma starpības aprēķinā. Otrkārt, *SG PAM* apgalvoja, ka ierosinātā kaitējuma starpība nenovērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, jo no jauna noteiktais maksājuma līmenis būtu salīdzināms ar uzņēmumam *ECL* noteikto maksājumu. Pamatojoties uz tirgus izpēti, *SG PAM* apgalvoja, ka šāds maksājumu līmenis neietekmē ne *ECL* apjomus, ne cenas, kā rezultātā *SG PAM* nespēj sasniegt tādu cenu līmeni, kas nerada kaitējumu, un uzlabot rentabilitāti. Komisijai nevajadzētu piemērot mazākā maksājuma noteikumu vai izmantot citu aprēķina metodi.

(68) Attiecībā uz pirmo apgalvojumu Komisija atgādināja – kā izklāstīts 6. apsvērumā, Vispārējā tiesa skaidri uzdeva Komisijai pārbaudīt, vai cenu starpības pārrēķinam būtu ietekme arī uz galīgā maksājuma līmeni iespējamo kaitējuma starpības izmaiņu dēļ.

(69) Otrkārt, Komisija atgādināja par tiesisko regulējumu atbilstoša kompensācijas pasākumu līmeņa noteikšanai. Saskaņā ar 15. panta 1. punkta trešo daļu "kompensācijas maksājuma apmērs nepārsniedz noteikto kompensējamo subsīdiju apjomu, bet tam vajadzētu būt mazākam par kopējo kompensējamo subsīdiju apjomu, ja šāds mazāks maksājums būtu pietiekams, lai Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma novēršanai". Tādējādi nav vispārēja noteikuma par maksājuma noteikšanu tādā līmenī, kas novērš kaitējumu Savienībai. Drīzāk šis jautājums attiecas tikai uz gadījumiem, kad kaitējuma starpība ir *zemāka* par subsidēšanas apjomu.

(70) Šajā gadījumā tā nav. Tā kā kaitējuma starpība 9 % apmērā bija lielāka nekā subsidēšanas apjoms 6 % apmērā, pamatregulā Komisijai ir uzdots ieviest šo pēdējo maksājuma likmi.

(71) Treškārt, nepastāvēja juridiska prasība atšķirīgi aprēķināt kaitējuma starpību. Pašreizējā atkārtotā izmeklēšana aprobežojas ar Vispārējās tiesas konstatēto kļūdu labošanu. Lai gan tas nozīmē, ka ir jāielabo pareizais līmenis kaitējuma starpības noteikšanai, tas nenozīmē, ka var pārskatīt pārējos sākotnēji piemērotās metodes posmus.

(72) Tāpēc Komisija noraida šos apgalvojumus.

5. GALĪGIE KOMPENSĀCIJAS PASĀKUMI

(73) Pamatojoties uz secinājumiem, ko Komisija šajā atsāktajā antisubsidēšanas izmeklēšanā izdarījusi attiecībā uz subsidēšanu, kaitējumu un cēloņsakarību, *Jindal Saw Limited* ražoto Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importam atkārtoti piemēro galīgo kompensācijas maksājumu.

(74) Tā kā saskaņā ar sākotnējā izmeklēšanā piemērojamajiem noteikumiem no jauna noteiktā kaitējuma starpība (9,0 %) ir lielāka nekā no jauna aprēķinātais subsīdijas apjoms (6,0 %), kompensācijas maksājuma likme būtu jānosaka subsidēšanas apjoma līmenī. Attiecīgi uzņēmumam *Jindal Saw Limited* no jauna noteiktās kompensācijas maksājuma likmes ir šādas.

Uzņēmums	Subsidēšanas apjoms	Kaitējuma starpība	Kompensācijas maksājuma likme
Jindal Saw Limited	6,0 %	9,0 %	6,0 %

(75) Pārskatītais kompensācijas maksājuma līmenis ir piemērojams bez jebkādiem pārtraukumiem kopš apstrīdētās regulas stāšanās spēkā (proti, no 2016. gada 19. marta). Muitas dienestiem tiek uzdots iekasēt attiecīgās summas par *Jindal Saw Limited* izcelsmes importu un atmaksāt līdz šim iekasētu pārsniegumu saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem muitas jomā.

(76) Ņemot vērā Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 ([37]) 109. pantu, ja summa ir jāatmaksā pēc Eiropas Savienības Tiesas sprieduma, maksājamā procentu likme ir tā likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām un kas ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā katra mēneša pirmajā kalendārajā dienā.

(77) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi ar Regulas (ES) 2016/1036 15. panta 1. punktu izveidotā komiteja,

([37]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 18. jūlija Regula (ES, Euratom) 2018/1046 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ar šo no 2016. gada 19. marta tiek uzlikts galīgais kompensācijas maksājums Indijas izcelsmes un *Jindal Saw Limited* ražotu plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importam, uz ko pašlaik attiecas KN kodi ex 7303 00 10 un *ex* 7303 00 90 (*Taric* kodi 7303 00 10 10 un 7303 00 90 10), izņemot plastiskā čuguna caurules un caurulītes bez iekšējā un ārējā pārklājuma ("neapstrādātas caurules").

2. Galīgā kompensācijas maksājuma likme, ko piemēro *Jindal Saw Limited* ražotā 1. punktā aprakstītā ražojuma neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir 6,0 % (*Taric* papildu kods C054).

2. pants

Galīgo kompensācijas maksājumu, ko *Jindal Saw Limited* samaksājis saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/387 un kas pārsniedz 1. pantā noteikto galīgo kompensācijas maksājumu, atmaksā vai atlaiž.

Pieprasījumu veikt atmaksu vai atlaišanu iesniedz valsts muitas dienestiem saskaņā ar piemērojamajiem muitas tiesību aktiem. Visus atmaksājumus, kas veikti pēc Vispārējās tiesas nolēmuma lietā T-300/16 *Jindal Saw*, atgūst tie dienesti, kuri veikuši atmaksājumus, nepārsniedzot 1. panta 2. punktā noteikto summu.

3. pants

Galīgo kompensācijas maksājumu, kas noteikts ar 1. pantu, iekasē arī par importu, kuru reģistrē saskaņā ar 1. pantu Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2019/1250, ar ko pēc izmeklēšanas atsākšanas nolūkā īstenot 2019. gada 10. aprīļa spriedumus lietās T-300/16 un T-301/16 attiecībā uz Īstenošanas regulām (ES) 2016/387 un (ES) 2016/388, ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu un galīgo antidempinga maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importam, uz Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importu attiecina reģistrāciju.

4. pants

Muitas dienestiem tiek dots rīkojums vairs neturpināt reģistrēt importu, kā paredzēts 1. panta 1. punktā Īstenošanas regulā (ES) 2019/1250, kura ar šo tiek atcelta.

5. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2020. gada 15. aprīlī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN